

Piatok 6. týždňa v Cezročnom období: človek hľadá zmysel

Komentár na piatok 6. týždňa v Cezročnom období. „Čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?!“ Práve v modlitbe smerujeme svoje konanie ku konečnému cieľu a môžeme tak pomôcť mnohým ľuďom nájsť Boha v ich bežných činnostiach.

Evanjelium (Mk 8, 34–9, 1)

Ježiš zavolať k sebe zástup aj učeníkov a povedal im:

„Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa a pre evanjelium, zachráni si ho. Ved' čo osoží človeku, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Lebo za čo vymení človek svoju dušu?! Kto sa bude hanbiť za mňa a za moje slová pred týmto cudzoložným a hriešnym pokolením, za toho sa bude hanbiť aj Syn človeka, keď príde v sláve svojho Otca so svätými anjelmi.“

A povedal im:

„Veru, hovorím vám: Niektorí z tých, čo tu stoja, neokúsia smrť, kým nevidia, že Božie kráľovstvo prichádza s mocou.“

Komentár

V dnešnom evanjeliu nám Ježiš pripomína, že máme hľadať to, čo dáva nášmu životu a konaniu skutočný zmysel. Svätý Josemaría napísal: „Čo osožia človeku všetky veci na zemi, všetky možné túžby rozumu a vôle? Načo to všetko, keď sa to raz skončí, keď sa raz všetko zrúti, keď sa bohatstvá tohto sveta stanú len divadelnými kulisami, keď potom večnosť je navždy, navždy? (...) Ľudia klamú sami seba, keď vravia navždy o niečom, čo sa týka časných vecí. Slovo navždy je pravdivé, a to úplne pravdivé, len vzhľadom na Boha. Tak musíš žiť aj ty, s vierou, ktorá ti pri pomyslení na večnosť, na to skutočne navždy, dá pocítiť chuť medu a sladkosť neba“ (*Boží priatelia*, bod 200).

Mnohí ľudia kráčajú po cestách života bez toho, aby uvažovali o svojom večnom osude. Veľa iných vecí zamestnáva ich čas bez toho, aby si kládli dôležitejšie otázky

života. Aj my môžeme blúdiť životom bez jasného smeru, rozptyľovaní množstvom úloh. Každý kresťan sa musí usilovať spoznať dôstojnosť, ku ktorej ho Boh povoláva, nekonečné šťastie, ku ktorému nás Boh volá. Nemôžeme prechádzať životom ľahostajní k svojej najhlbšej pravde.

Preto sa modlitba ukazuje ako základný nástroj, aby sme sa zastavili a rozprávali sa s Bohom, tvárou v tvár. V nej smerujeme svoje konanie ku konečnému cieľu, ale aj k pomoci toľkým ľuďom, ktorí putujú ako tuláci týmto svetom. Ako kresťania sme povolaní prebúdzajú svedomie ľudí, ukazovať im väčšiu radosť, ku ktorej boli povolaní.

Cieľom každého človeka je dosiahnuť šťastie. Šťastie sa však nedosahuje tým, že sa vždy snažíme o to najpohodlnejšie a najžiadanejšie, ale tým, že odhodlane milujeme, aj keď láska prináša obeť. „Na dosiahnutie

šťastia nie je potrebný pohodlný život, ale zamilované srdce,“ povedal svätý Josemaría (*Brázda*, bod 795). „Preto tak rád Ježiša žiadam: *Pane, ani jeden deň bez kríža!* Tak sa s Božou milosťou bude upevňovať náš charakter a budeme slúžiť Bohu aj napriek našim osobným úbohostiam“ (*Boží priatelía*, bod 216).

Pablo Erdozain // John
Shepherd - Getty Images
Signature

---

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/gospel/viernes-to-6/](https://opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-6/) (26.03.2025)